

## 19. navadna nedelja B

*Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu. (Ef 4,32)*



### Prvo berilo

*1. knjiga kraljev 19,4-8*

Tiste dni je Elija šel naprej v puščavo dan hoda. Prišel je in sédel pod samotno bodičevje; želel si je smrti in rekel: "Dovolj je; zdaj, Gospod, vzemi moje življenje, saj nisem boljši kakor moji očetje." Legel je in zaspal pod bodičevjem. A glej, dotaknil se ga je angel in mu rekel: "Vstani in jej!" Ozrl se je in glej, pri njegovem vzglavju je bil hlebček na vročem kamenju pečenega kruha in vrč vode. Jedel je in pil pa spet legel. Gospodov angel pa je prišel še drugič, se ga dotaknil in rekel: "Vstani in jej, sicer bo pot zate predolga!" Vstal je, jedel in pil in v moči tiste jedi potoval štirideset dni in štirideset noči do božje gore Horeb.

### Drugo berilo

*Efežanom 4,30 – 5,2*

Bratje in sestre, ne žalostite božjega Svetega Duha, s katerim ste bili kot s pečatom zaznamovani za dan odrešenja. Naj izginejo med vami vsakršna ujedljivost, vsakršno besnenje, jeza, rohnenje in preklinjanje z vsakršno hudobijo vred. Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu. Posnemajte torej Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci, in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljubil nas in je daroval sam sebe za nas kot blagodišečo daritev in žrtev Bogu.

### Evangelij

*Janez 6,41-51*

Tisti čas so Judje godrnjali nad Jezusom, ker je rekel: "Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes," in so govorili: "Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: 'Iz nebes sena prišel.'" Jezus je odgovóril in jim dejal: "Ne godrnjajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obúdil

poslednji dan. Pri prerokih je zapisano: 'Vsi se bodo dali poučiti Bogu.' Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, je videl Očeta. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta."

## V premišljanje

*Rast se v človeškem življenju dogaja predvsem v časih globoke krize. Kdor ni bil nikoli izpostavljen trdim obremenilnim preizkušnjam in jih ni nikoli prestajal, temu manjka bistveni korak k dozorevanju, a tudi izkušnja, da bi po temi boja dobil nanovo darovano luč.*

*Za nas neprijetna izkušnja je v tem, da manjši ali večji porazi in udarci pomenijo za nas skoraj vsakdanji kruh. Za vsakogar od nas je nekoč tu trenutek, ki ga je doživel tudi prerok Elija doživel pog grmom brnistre: "Zdaj je dovolj, Gospod". Nisem ujel svojega cilja, izgubil sem. Občutek nesmiselnosti, brezizhodnosti, strahu, utrujenosti, obupa me popada. Vzemi moje življenje, ne morem več!*

*"Zdaj je dovolj"? – Človekova meja je često vrata, skozi katera vdre Bog. Angel se dotakne Elija in mu ponudi kruha, ki se zdi, da ga je tako spremenil, da lahko še ostane in v tej moči nadaljuje pot do Božje gore, kjer bo lahko gledal Boga. Za nas tolažbe polna izkušnja: v najgloblji izčrpanosti in obupu smemo zaupati v to, da Bog človeka v nobenem času ne pusti sedeti in ginevati pod brnistrinim grmom. Nadaljevanje Božje skrbi za človeka v Novi zavezi je Jezus Kristus, ki pravi: "Jaz sem živi Bog ... Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj."*

*"Živeti v večnosti" – to vendar pomeni: kdor je ta kruh, ta ne more propasti. V Jezusu se izpolnjujejo hrepenenja ljudi po življenju samem, po odrešitvi, orientaciji, varnosti. Je tem, ki vanj verujejo, luč, pot, resnica, vrata, pastir in tako tudi jed. Ni nam treba vsega storiti iz lastnih moči, dovolj je, če se "le" odpremo, da lahko Kristus deluje v nas. Pri njem postaja celo človeško nemožno vendarle možno, ker je po smrti prešel skrajno življenjsko situacijo človeka, kjer sta v igri biti in ne biti, in jo dobil!*

*Če hočem priti do te moči kruha, ga moram jesti. Če hočem priti do moči tistega, ki je "meso" za življenje sveta, ga moram jesti kakor kruh. "Meso" pomeni tu celotnega Jezusa, ki se nam daje v evharističnem kruhu v resničnem pomenu te besede "jesti", žvečiti, asimilirati, da bi imeli življenje v polnosti!*

*Živi kruh je Božja ponudba nam. Ni je vsakdo pripravljen sprejeti. Že Judje so mrmrali zoper Jezusa, ker te ponudbe niso spoznali. Spoznavanje pa je povezano z verujočim pogledom srca. Prav tako je potrebna tudi pozornost do izkušnje, da je Bog, ki najprej daje pobudo, ki najprej hoče deliti z nami življenje in želi našo odrešitev. Odpravimo se torej skupaj na pot skozi puščavo, kjer se damo voditi in poučevati od Boga, dokler ne dosežemo Božje gore in tam lahko zremo Boga.*